

Geen zonedans, maar regendans. Verslag netwerk dijkbeheerders 'droogte'.

Ondanks de regenbuien van de afgelopen weken, is de droogtesituatie niet structureel verbeterd. De bijeenkomst over Zorg voor grasbekleding (gras en kleilaag) van donderdag 23 augustus 2018 georganiseerd door grasregisseur Jaap Bronsveld was dan ook drukbezocht. Twaalf waterschappen, Rijkswaterstaat en Wageningen Environmental Research kwamen met in totaal 33 mensen samen bij Waterschap Rivierenland in Tiel. Veel dijkbeheerders hebben te maken met uitgedroogde grasbekledingen op hun dijken, een aantal taluds bovendien vol krimpscheuren.

Uitwisselen van ervaringen

Zo droog als het de afgelopen tijd was, komt niet vaak voor. Bij waterkeringbeheerders was dan ook behoefte om samen te komen en ervaringen uit te wisselen over praktische zaken. Wel of geen tweede maaibeurt, herstelmaatregelen en ga zo maar door.

De dijk op

Jaap Bronsveld combineert altijd de praktijk met theorie. Zo ging de hele groep na de lunch de Echteldsedijk in Tiel op om de effecten van de droogte van de afgelopen tijd te bekijken. Met prikstokken gewapend gingen vier groepen de dijk op om de scheuren en de begroeiing te bekijken. Sommige scheuren waren wel tien meter lang, één meter diep en breder dan 5 centimeter. Volgens de meesten nog niets om je zorgen over te maken. Maar wel interessant om te kijken hoe het er volgend jaar bij zal staan. Ook de begroeiing vond de groep interessant. Zo zie je dat bij droogte bepaalde gewassen als de Wilde cichorei meer kans krijgen.

Theorie en kennis delen

Om 14.00 uur was iedereen weer present voor het theoriegedeelte. Een kleine les in gras en fotosynthese gaf iedereen basiskennis. Daarna ging de groep uiteen om over verschillende zelf ingebrachte onderwerpen te discussiëren. Mooie opmerkingen over hoe hoog het gras moet zijn: 'Niet te lang en niet te kort'. De onderwerpen waren: timing najaarsmaaien, voorbereiden op winterseizoen, het (opvullen) van scheuren, genomen droogtmaatregelen en effecten, strategie 'niets doen', doorzaaien en beregenen.

Gewetensvraag

Een van de deelnemers stelde een gewetensvraag. "Ik ben uitgegaan van de strategie 'niets doen, vertrouwen hebben in het natuurlijk herstel', maar in het kader van Zorgplicht en de besluiten naar aanleiding van Wilnis, vraag ik mij af is dit voldoende? Want mijn dijk kan doorbreken." Een mooie vraag waar meer waterschappen mee worstelen. Het antwoord was eenduidig 'Ja'. Je moet op de hoogte zijn van de meest recente kennis en die toepassen. De waarde van een bijeenkomst als deze is dat je samen bezig bent, dat je kennis deelt, je aanpakken, je twijfels. Als je dan van tien waterschappen hoort dat je je niet direct zorgen hoeft te maken over bepaalde scheurvorming, weet je dat je op de goede weg bent. Het toepassen van algemene principes blijft maatwerk en een kwestie van je gebied goed kennen. Het delen van ervaringen tijdens deze bijeenkomst, was een bevestiging van dat we

goed bezig zijn. Gelukkig heeft het inmiddels geregend. In Zeeland overigens nog (bijna) niet. Een deelnemer gaf aan: “Het is toch een wonder van de natuur als je ziet hoe snel een grasmat zich herstelt”. En nu? Afwachten tot er meer regen komt. Waarbij een regendansje geen kwaad kan.

